

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010277
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Miková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1621010277.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Veronikou Mikovou, v trestnej veci obžalovanej ml. A. Q. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.06.2023, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

ml. A. Q., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom I. D. XX, V. pri F.,

H. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Q. XX, V. pri F.,

sa uznávajú vinnými, že

v presne nezistenom čase v období od 01.07.2020 do 11.08.2020 v obci V. pri F. v rodinnom dome na K. ulici 5, v ktorom poskytovali pomocné a domáce práce majiteľovi predmetnej nehnuteľnosti - poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., K. č. XXXX/X, prechodne bez prihlásenia V. pri F., K. č. 5,

obvinená ml. A. Q. po vzájomnej dohode s obvineným H. F., počas týchto prác, bez zjavného použitia násillia, ale s využitím skutočnosti, že poškodený je osobou vo vyššom veku, z priestorov rodinného domu, z obývacej miestnosti postupne odcudzili v priebehu viacerých dní, finančnú hotovosť v celkovej výške najmenej 1.000,- eur okrem iného aj tak, že pri poskytovaní pomocných prác spolu s L. Q. na záhrade rodinného domu obvinený H. F. a L. Q. ostali vonku s poškodeným F. F. a obvinená ml. A. Q. medzitým vošla do vnútorných priestorov domu, z obálky odcudzila finančnú hotovosť najmenej 400,- eur, následne vyšla na dvor aj s peniazmi ukrytými v podprsienke, pričom túto finančnú hotovosť následne odovzdala obvinenému H. F. a tento ju rozdelil medzi obvinených a L. Q., v ďalšom prípade obvinený H. F. ukázal obvinenej ml. A. Q., kde má poškodený uložené peniaze a počas prác obvinený H. F. zabával poškodeného, pričom medzitým obvinená ml. A. Q. odcudzila finančnú hotovosť vo výške najmenej 600,- eur z obálky nachádzajúcej sa v zásuvke v miestnosti obývačky rodinného domu, tieto následne odovzdala obvinenému H. F., pričom obvinený jej odovzdal finančnú hotovosť vo výške 600,- Eur a hotovosť v nezistenej výške si ponechal a

obvinený H. F. spolu s L. Q. po vzájomnej dohode, počas týchto prác, bez zjavného použitia násillia, ale s využitím skutočnosti, že poškodený je osobou vo vyššom veku, z priestorov rodinného domu, postupne odcudzili v priebehu viacerých dní, finančnú hotovosť v celkovej výške najmenej 2.500,- eur, a to tak, že L. Q. ošetrovala nohu poškodenému F. F. pri tejto činnosti odcudzila z tmavomodrej obálky zo zásuvky skrine finančnú hotovosť v nezistenej výške, následne vyšla von z priestorov domu, peniaze odovzdala obvinenému H. F. a tento ju medzi nimi rozdelil, ďalej obvinený H. F. požiadal L. Q., aby odcudzila poškodenému peniaze, pričom táto následne išla ošetriť nohu poškodenému a počas toho, ako poškodeného ošetrovala, sused búchal na okno domu a keď poškodený išiel otvoriť dvere, využila

situáciu a odcudzila z obálky nachádzajúcej sa v zásuvke finančnú hotovosť v nezistenej výške, ktoré si schovala a odniesla von z priestorov domu, následne po dohode sa stretla s obvineným H. F. pri kultúrnom dome v obci V. pri F., kde si rozdelili odcudzenú sumu, ktorým konaním obvinení ml. A. Q. a H. F. spôsobili poškodenému F. F., škodu vo výške 1.000,- Eur a obvinený H. F. škodu vo výške 2.500,- eur,

teda

obžalovaná ml. A. Q.

spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu a taký čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

obžalovaný H. F.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchali

obžalovaná ml. A. Q.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný H. F.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaná ml. A. Q.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 117 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej určuje skúšobná doba vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

obžalovaný H. F.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanej ml. A. Q. a obžalovanému H. F. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 1, B., škodu vo výške 1.000,- eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému H. F. ukladá povinnosť uhradiť poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 1, B., škodu vo výške 2.500,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného F. F., so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 18.06.2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 18.06.2021, č. 1 Pv 325/20/1106-21, na obžalovaných L. Q., nar. XX.XX.XXXX, ml. A. Q., nar. XX.XX.XXXX a H. F., nar. XX.XX.XXXX pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že obvinení v presne nezistenom čase v období od 01.07.2020 do 11.08.2020 v obci V. pri F. v rodinnom dome na K. ulici 5, v ktorom poskytovali pomocné a domáce práce a ošetrovanie dolnej končatiny majiteľovi predmetnej nehnuteľnosti - poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., K. č. XXXX/X, prechodne bez prihlásenia V. pri F., K. č. 5, po vzájomnej dohode, počas týchto prác, bez zjavného použitia násillia, ale s využitím skutočnosti, že poškodený je osobou vo vyššom veku, z priestorov rodinného domu, z obývacej miestnosti, ako aj z iných miestností domu, postupne odcudzili v priebehu viacerých dní, finančnú hotovosť v celkovej výške približne 25.000,- Eur okrem iného aj tak, že pri poskytovaní pomocných prác na záhrade rodinného domu obvinení H. F. a L. Q. ostali vonku s poškodeným F. F. a obvinená ml. A. Q. medzitým vošla do vnútorných priestorov domu, z obálky odcudzila finančnú hotovosť vo výške 1.100,- Eur, následne vyšla na dvor aj s peniazmi ukrytými v podprsenke, pričom túto finančnú hotovosť následne odovzdala obvinenému H. F. a tento ju rozdelil medzi obvinených tak, že obvinenej L. Q. dal 350,- Eur, obvinenej A. Q. dal 350,- Eur a obvinený H. F. si ponechal 400,- Eur, v ďalšom prípade obvinená L. Q. ošetrovala nohu poškodenému F. F. a pri tejto činnosti odcudzila z tmavomodrej obálky zo zásuvky skrine finančnú hotovosť vo výške 800,- Eur, následne vyšla von z priestorov domu, peniaze odovzdala obvinenému H. F. a tento jej dal z odcudzených peňazí sumu 400,- Eur, ďalej pravdepodobne dňa 06.08.2020 v presne nezistenom čase po 19:00 h obvinený H. F. požiadal obvinenú L. Q., aby odcudzila poškodenému peniaze, pričom táto následne išla ošetriť nohu poškodenému a počas toho, ako poškodeného ošetrovala, sused búchal na okno domu a keď poškodený išiel otvoriť dvere, využila situáciu a odcudzila z obálky nachádzajúcej sa v zásuvke finančnú hotovosť vo výške 1.600,- Eur, ktoré si schovala a odniesla von z priestorov domu, následne po dohode sa stretla s obvineným H. F. pri kultúrnom dome v obci V. pri F., kde si rozdelili odcudzenú sumu, každý z nich si zabral po 800,- Eur, ďalej v presne nezistený čas v horeuvedenom období obvinení H. F. a ml. A. Q. vykonávali pomocné práce vo vnútri rodinného domu poškodeného, počas ktorých obvinený H. F. ukázal obvinenej ml. A. Q., kde má poškodený uložené peniaze a počas prác obvinený H. F. zabával poškodeného, pričom medzitým obvinená ml. A. Q. odcudzila finančnú hotovosť v doposiaľ nezistenej výške z obálky nachádzajúcej sa v zásuvke v miestnosti obývačky rodinného domu, tieto následne odovzdala obvinenému H. F. čo sa opakovalo ešte raz na druhý deň, pričom obvinený jej odovzdal finančnú hotovosť vo výške 400,- Eur a potom na druhý deň sumu 600,- Eur, ktorým konaním obvinení spôsobili poškodenému F. F., škodu vo výške približne 25.000,- Eur.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 1T/48/2021 zo dňa 03.09.2021, ktorým uznal obvinených L. Q. a H. F. vinnými zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, voči ktorému podal včasný odpor iba obžalovaný H.

F., nakoľko sa cítil nevinný. L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bola vo veci predmetným trestným rozkazom právoplatne odsúdená.

Súd na hlavnom pojednávaní, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných ml. A. Q., H. F., čítaním zápisnice o výsluch obžalovaného F., výsluchom svedkyne L. Q. (bývalá spoluobvinená), čítaním zápisnice o výsluchu svedka F. F., prehratím záznamu z výsluchu svedkov F. F. a F. Q., oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a to najmä zápisnice o obhliadke miesta činu č. I. 75-76, textovej komunikácie cez Facebook č. I. 84-95, odpovede na dožiadanie hotela L. č. I. 113, odpovede na žiadosť spoločnosti West club s.r.o. č. I. 117, správy RC K. č. I. 160, správy ÚPSVaR Malacky č. I. 163, odpisov registra trestov obžalovaných a výpisov z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaných. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná ml. A. Q. nespravila žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 Trestného poriadku a uviedla, že obžalovaného F. pozná od malička, býva pri nich. Poškodeného dovtedy nepoznala. Obžalovaný jej ponúkol, v danom lete roku 2020 brigádu, s čím súhlasila. V rámci nej chodila k poškodenému, ktorého volali Q., robiť na záhradu, a to za 20,- eur na deň. Obžalovaný jej niekedy výplatu dal, niekedy nie. Pracovala tam asi týždeň možno 3 dni, presne si to nepamätala. F. jej povedal, aby šla do domu, ale ona nechcela, na to sa jej obžalovaný začal vyhrážať, že podpáli jej rodinu. Neskôr v dome vysávala, umývala okná, vtedy jej obžalovaný povedal, aby dnu v dome zobrala peniaze, povedal jej kde sú (v obálke, v šuflíku, v skrinke v obývačke), že tam má byť 25.000,- eur. Na začiatku tam bol s ňou a ukázal jej miesto, kde boli peniaze. Nútil ju, aby ich vzala vyhrážal sa, že inak podpáli jej rodinu aj tým, že ju znásilní, okrem toho jej nasilu chcel dať pervitín. To všetko sa dialo u poškodeného. Obžalovaný tam mal aj iných kamarátov, avšak ich na krádež nenahováral, oni pracovali len na záhrade. V dome bola len ona, L. Q. a H. F. L. poškodenému ošetrovala nohu, ona dom neupratovala. V dome teda pracovala aj ona aj L., ale pracovali aj na záhrade. Peniaze vzala zo šuflíka z obálky a to 2-krát. Na presné sumy si nepamätala, vedela iba, že z prvého odcudzenia jej H. F. dal asi 400,- eur a druhýkrát asi 600,- eur, spolu za oba tieto razy jej F. dal asi 1.000,- eur. Keď ona brala peniaze L. tam dnu vtedy nebola, ona bola vonku s F. L. bola dnu iba vtedy, keď ošetrovala nohu poškodenému. Potom ako peniaze vzala z obálky zo šuflíka schovala si ich do podprsenky a odniesla ich von. Tam ich dala F. ten ich prepočítaval, delil a rozdával. Nevedela o tom, či aj L. brala peniaze poškodenému zo zásuvky. Vedela, že peniaze zo zásuvky vzal jedenkrát aj F., bola pri tom a videla to. F. k poškodenému chodil často, asi 2,5 mesiaca, a to aj do domu. Nevedela, koľko peňazí vzal vtedy F. z obálky on im z toho vtedy nedal nič. Obžalovaný iba vravel, že je tam 25.000,- eur. V prípade osoby poškodeného ide o takého staršieho pána, asi 50-ročného. V čase skutku drogy neužívala. Peniaze v šuflíku boli v jednej obálke, modrej farby. Keď išla prvýkrát k poškodenému obžalovaný F., jej o ňom hovoril, že má veľmi veľa peňazí, že mu musí tých 25.000,- eur vziať, že poškodený aj tak čoskoro zomrie. Obžalovaný poškodenému nalieval alkohol, víno, whisky chcel mu predať nejakú motorku, alebo kolobežku za asi 4.000,- eur, ale poškodenému sa to zdalo veľa. Prvýkrát k poškodenému išla bez L., vtedy boli len na záhrade. Neskôr u poškodeného bola s ňou L. len jednejkrát, pričom o bratí peňazí poškodenému sa nebavili, už v tom čase spolu nemali dobrý vzťah. Po tom ako peniaze vynesla z domu poškodeného von, stretla sa s F. v takej garáži pri dome a tam F. tie peniaze delil a časť z nich jej dal a pri delení tam nikto okrem nich dvoch nebol. Po tom, čo bola obžalovaná konfrontovaná s časťou jej výpovede z prípravného konania uviedla, že u poškodeného pracovala týždeň, pričom nevedela, ktorý mesiac to bol. Bola tam 3 dni. Nepamätala sa na to, že by peniaze odcudžila aj L. Q., aj keď to tak uviedla v prípravnom konaní. Ďalej uviedla, že spáchanie skutku v tom rozsahu, že z toho mala 1.000,- eur úprimne ľutuje. F. sa bojí aj teraz. V priebehu konania, resp. po výsluchu z prípravného konania ju F. nekontaktoval.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2022 obžalovaný H. F. nespravil žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 Trestného poriadku a odmietol vo veci vypovedať, na základe čoho bola čítaná výpoveď obžalovaného H. F. z prípravného konania, kde uviedol, že začal pracovať u pána Q., hľadal robotu a jeho stretol na ulici a ponúkol sa. Poznal ho dlhšie, je z ich dediny. Začal u neho pracovať, bol tam asi 2 a pol mesiaca cez leto do septembra 2020. Keď u neho pracoval, tak bol vždy s ním jeho 5-ročný syn T.. Keďže mal v záhrade 2 metrové buriny, tak mu tam pomáhal. Po týždni zavolať aj kamarátov, lebo nestíhal- ide o veľkú záhradu. Zavolať napr. J. A. z V. pri F., K. Q. ml., potom tam bol napr. F. V.. Tieto osoby mu pomáhali v záhrade. Robili tam asi týždeň. Asi po mesiaci, čo pracoval u poškodeného na K. ulici, oslovila ho L. Q., či nemá pre ňu nejakú prácu. Opýtal sa poškodeného, či môžu u neho pracovať, on súhlasil ale nechcel nikoho dovnútra, dovolil im pracovať iba vonku. Za prácu jej dal každý deň po 25,- eur, za 2 dni dostala

dokopy 50,- eur. Následne jej už pracovať nedovolil a stretol A. Q., ktorá si pýtala tiež nejakú robotu. Pracovala tam asi 1 hodinu a chcela ísť domov, že to nie je pre ňu. Dal jej aj tak 25,- eur, lebo nemala ani čo jesť, ani na cigaretu. Chcela ísť umývať okná. On jej povedal, že nie, že Q. ju nepustí domov. Po tom, čo bol chvíľu doma a vrátil sa k poškodenému domov, našiel A. Q. u neho vnútri spolu s L. Q.. Popíjali, mali tam červené víno, a jemu povedali, aby sa do toho nestaral, že to je jeho vec. A. Q. mu tam vysávala a L., ktorá je vyučená, mu obväzovala nohu. Potom ich vyhodili obidve von, na čo mu povedali, že počkaj, my sa ti pomstíme. Na niektorý iný deň ho podvečer zavolať okolo 20:00 hod. poškodený a uviedol, že L. mu ukradla peniaze, ktoré mal 10 rokov schované v šuflíku- 25.000,- eur. Nechcel mu veriť, že mal doma takú hotovosť, lebo za každým chodil vyberať do banky. Bolo to tak, že poškodený mu dal kľúče od domu a išiel si vybrať a on ho čakal na dvore. Poškodený ani nechcel podať trestné oznámenie, to podal on a zavolať na políciu. Policajti sú svedkovia, že on ohlásil tú krádež, aj keď boli na mieste, poškodený povedal, že za neho by dal ruku do ohňa, že on to nespravil, mal v neho dôveru. Poškodený ho platil za robotu v závislosti akú vykonával, dal mu 20,- - 30,- eur. Keď s ním boli chalani, tak peniaze pre nich dal jemu a on ich im rozdelil. On poškodenému peniaze neodcudzil, nemal na to povahu, ani dôvod. Nevedel povedať či mu peniaze ukradli A. a L. Q.. Po krádeži mu pomáhal doma hľadať peniaze, ale nič nenašli. Nie je pravdou, že by im napomáhal pri krádeži finančnej hotovosti u poškodeného, tým, že ho zabával a obžalovanú A. Q. ku krádežiam nenavádzal, on pracoval iba vonku. X. mal okolo 80 rokov, v živote by si nedovolil u neho ani sirku zobrať. L. Q. a A. Q. mali vedomosť o veku poškodeného F., keď im povedal, že to je starší pán. Poškodený mal zdravotné problémy s nohou a chodila mu sestrička obväzovať nohu. S pamäťou problémy nemal. Sexuálny styk s A. Q. nemal, to mladší po nej chodili, ale ona povedala, že je na dievčatá - je lesba. O L. je známe, že je alkoholička, drogy nevedel či brala a obžalovaná A. Q. bola na nejakých liekoch, ale nevedel presne. Obžalovaný F., ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že u poškodeného pracoval každý deň 2,5 mesiaca. L. a A. Q. tam boli asi 2-3 krát na asi 3-4 hodiny. On pracoval na záhrade, L. a A. vnútri. Raz ich videl dnu, jedna vysávala, druhá poškodeného masírovala. On do domu chodil akurát keď chodil po vodu do kúpeľne. U poškodeného bol každý deň zhruba od 8,30 hod. do 21,00 hod. L. a A. pracovali u poškodeného asi v auguste. Za toho 2,5 mesiaca, čo tam bol on dnu u poškodeného okrem L. a A. nepracoval nikto, akurát k nemu chodila ošetrovatelka. To, že došlo k odcudzeniu peňazí u poškodeného sa dozvedel tak, že mu to raz večer zavolať sám poškodený. On sa o krádeži peňazí s L. a A. nebavil. A. sa nevyhrážal. L. s A. pred tým poškodeného nepoznali, možno z videnia. Ony sa ho pýtali či pre ne nemá nejakú prácu. O poškodenom im nehovoril nič podstatné akurát možno, že je poľovník. Nevedel o tom, že by L. s A. boli u poškodeného ešte potom, ako ich od neho vyhodil.

Svedkyňa L. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v lete 2020 H. F. pracoval u poškodeného - Q. cez leto, ona si vtedy hľadala brigádu a aj jej sestra si vtedy hľadala brigádu. Oslovila preto obžalovaného F., lebo potrebovala peniaze. Obžalovaný jej vybavil brigádu u poškodeného, kde spočiatku vytrhávala burinu, za čo jej zaplatil 20,- eur, časom jej začal hovoriť, kde má ísť, že poškodený má v dome schované obálky pod papiermi. Všetky okolnosti si už nepamätala, keďže obžalovaný jej v tom čase dával aj drogy a bola pod vplyvom. Ona chcela normálnu brigádu a nie kradnúť. Poškodeného pred tým nepoznala. Brigádovala najprv vonku a potom, keď začala brať drogy ju obžalovaný F. tlačil dovnútra, aby išla poškodenému obviazať nohu, lebo je vyučená opatrovatelka. Obžalovaný F. jej ukázal, kam má ísť a kde sú peniaze. Peniaze bola zobrať určite viac ako jeden krát, zobrala ich z obálky zastrčila ich do podprsienky, následne vyšla z domu von a peniaze dala obžalovanému, ktorý ich medzi nimi (ňou a obžalovaným F.) rozdelil. Obžalovanému F. však zostalo viac peňazí ako dal jej. Sestra A. nebola pri nej, keď brala peniaze. Ony sa u poškodeného v dome stretli iba raz, pričom niektorá z nich vtedy odtiaľ odišla. U poškodeného prestala brigádovať v období, keď sa na celú vec prišlo. Pamätala si, že posledný krát keď brala peniaze vybrala zo šuflíka modrú obálku, pričom v tom momente prišiel do domu sused a prichytil ju, preto obálku zahodila niekde v kuchyni, nepamätala si presne akú sumu vtedy z obálky vybrala a taktiež nevedela uviesť koľko peňazí v obálke ešte ostalo, bola si však istá, že tam ešte nejaké peniaze boli. Následne sa s obžalovaným F. stretla pri kultúrnom dome kde si peniaze opätovne rozdelili. Obžalovaný F. chcel krádež zakryť a preto chodieval k poškodenému pracovať aj naďalej. Peniaze, ktoré jej dal obžalovaný F. minula po obchodoch a hoteloch. V súčasnosti nie je drogovovo závislá a bude chodiť aj k doktorke. Na krádež ju nahovoril obžalovaný F., nevedela presne koľko peňazí bolo pôvodne v obálke, bola si však istá, že to nebolo 25.000,- eur, mala za to, že aj poškodený peniaze z obálky vyberal. Na otázku, či jej obžalovaný F. poskytoval drogy, aké drogy a či to bolo zdarma uviedla, že je dával pervitín, najprv jej ho dal do alkoholu, tak že o tom nevedela a až potom keď začala cítiť závislosť, brala drogy dobrovoľne. Obžalovaný jej ich nedával zadarmo chcel od nej sex a aby ukradla peniaze poškodenému, za to jej dával drogy. So sestrou sa spočiatku o krádežiach nebavili, až neskôr keď bola

pod vplyvom drog jej povedala, že bola kradnúť, pričom ona povedala, že je v tom tiež a tiež kradla. Na otázku, aký mali vzťah obžalovaná A. Q. a obžalovaný F. uviedla, že to vyzeralo že sú kamaráti, povedala jej však, že ju chcel za domčekom u poškodeného znásilniť a tiež že jej núkal pervitín. Obžalovaná mala z neho strach. Drogy jej obžalovaný dával vpredu v garáži pričom E. a J., ktorí vtedy pracovali na záhrade boli vzadu na záhrade. Nepamätala si, koľko peňazí zobrala sestra od poškodeného, z týchto peňazí ona nič nemala. Oni dve navzájom si peniaze nedelili. Nemala vedomosť o tom, že by obžalovaný F. poškodenému bral peniaze z obálok, videla ho, ako mu jeden krát vybral peniaze z peňaženky pričom uviedol, že je to na materiál, no žiadny materiál nekúpil. Nevedela sa vyjadriť, či obžalovaná A. Q. brala peniaze dobrovoľne. Poškodený bol dosť straší od 65 rokov vyššie. Pokiaľ svedkyňa F. Q. uviedla, že poškodenému zobrala sumu 2.500,- eur tak to bol len odhad, presnú sumu uviesť nevedela. Čo sa týka komunikácie cez Facebook, kde obžalovaný uviedol, že mala zobrať všetky peniaze 25.000,- eur uviedla, že obžalovaný už vtedy vedel ako má písať a preto hádzal všetko na ňu. Potom ako to celé prasklo sa im začal vyhrážať, že ich podpáli.

So súhlasom strán bola prečítaná skoršia výpoveď svedka - poškodeného F. F. zo dňa 11.08.2020, ktorý uviedol, že neznámy páchatel' mu ukradol zo šuflíka z obývačkovej steny tmavomodrú obálku, v ktorej mal finančnú hotovosť vo výške 25 000,-eur. Uvedené peniaze mal odložené z predaja pozemku, ktorý predala ešte jeho mama a dala mu z neho peniaze, ktoré si odložil. Tie peniaze mal odložené v šuflíku celý čas. Vo štvrtok minulý týždeň okolo 17:00 hod. rátať uvedené peniaze, nakoľko tam chcel priložiť nejaké ďalšie peniaze. Potom čo si ich prerátal, obálku odložil naspäť do šuflíka. Následne v piatok okolo 18:00 hod. tam išiel niečo pozrieť. Keď v piatok otvoril šuflík zistil, že obálka v šuflíku nebola. Potom následne aj prehľadal celý dom, ale obálku s peniazmi nenašiel. Následne za ním v ten istý deň podvečer prišiel na kus reči F. H., ktorý býva vo V. pri F.. Chodí ku nemu často, nakoľko mu robí okolo garáže zateplovanie a natiera mu ju. Taktiež mu počistil záhradu od buriny. Keď prišiel vtedy v piatok za ním, povedal mu, že mu niekto ukradol obálku s peniazmi. Dnes F. zavolať na políciu a ohlásil, že mu niekto ukradol peniaze. O tom, že má v šuflíku v obývačke odloženú finančnú hotovosť nikto nevedel, bola tam odložená vyše 10 rokov. Okrem F. H. boli u neho dvaja chlapi zateplíť mu garáž, asi ich zavolať F.. V piatok bola u neho sestrička, meno nevedel, ktorá zastupovala pani P. z AVOS-u zo spoločnosti, ktorá zabezpečuje ošetrovanie starších ľudí. Tá mu bola preväzovať obväz na nohe. Počas toho, ako tam bola sestrička bol u neho aj F. -v predsieni, pričom on bol v kuchyni aj so sestričkou. Žiadna z týchto osôb sa nevzdialila z jeho dohľadu a nebola v obývačke.

So súhlasom strán bol prehratý záznam z výsluchu svedka F. F. zo dňa 08.04.2021, ktorý uviedol, že bol doma a niekto zvonil, otvoril dvere a boli tam dve také polocigánky. Povedali, že mu idú upratať, trvali si na svojom, tak došli po schodoch do predsieni, do obývačky, kde mal vysávač. Ona išla povysávať v kuchyni a potom v obývačke. V sekretári mal v ľavom šuflíku tri nejaké zväzky a pod tými zväzkami bola tmavo modrá obálka, kde bolo 25 tisíc korún. To si chodil tak kontrolovať, to boli peniaze, čo mamka predala pozemok. Keď tam potom išiel na druhý deň, peniaze tam neboli. H. F. prišiel k nemu s tými cigánkami. No a v tom mu hovorila suseda, že niekto mu rozbil okno, tak išiel do dvora, na predsieni bolo rozbité jedno okno a bolo vypáčené a tým oknom ten človek vliezol dnu. Spravil tam neporiadok, zobral si nejaké čokolády. H. F. pozná z videnia, ale bol aj na streche, na garáži, tam ako ipu, hovoril, že je tam špatná ipa, tam to zašlapal. Potom chcel štyri tisíc korún, nedal mu štyri tisíc korún, dal mu asi dve tisíc korún. Bolo to trikrát asi dva a pol metra, čo tam urobil. A. Q. a L. Q. nepozná. Nevedel ako sa volali dve polocigánky, ktoré u neho zazvonili, vtedy ich videl prvýkrát, bolo to asi v októbri minulý rok v dome vo V. pri F.. Tieto boli u neho iba raz asi dve hodiny, od takej desiatej do dvanástej. Tá čo vysávala obývačku mala také ružové kvietkové šaty, bola taká plnšia, tmavovlasá bola, vlasy po ramená, asi to bola Katarína. Tá druhá bola v modrom, bola štíhlejšia o voľačo, ale bola tiež taká, tmavovlasá dosť. Mali maximálne 35 rokov. Mal na stole položené v modrej obálke, tých 25-tisíc korún. Tie šuflíky boli vytiahnuté. Naposledy videli tie peniaze asi dva dni predtým. To že tam peniaze nie sú zistil, až keď tam neboli tie baby, asi na druhý deň, obálka tam bola ale peniaze tam neboli. Nevedel povedať kto mu peniaze odcudzil. Bolo to 25.000,- eur a nie korún. Obvinený H. F. vo vnútri nebol, bol iba v predsieni. V tom čase mal poranenú nohu, ktorú mu preväzovala jedna sestra z Avosu, nie tie dievčatá ktoré mu došli upratať.

So súhlasom strán bol prehratý záznam z výsluchu svedkyne F. Q. zo dňa 01.03.2020, ktorá uviedla, že s L. bola priateľka, pozná ju z RC K., A. z toho, že je jej sestra a H. pozná, lebo bol ich sused. Pozná ich od júna 2019. Začalo to tak, že H. u poškodeného pracoval, niečo na dvore mu robil. Ten pán mal dekubity, bol chorý a L. vyučená opatrovatel'ka, tak H. jej ponúkol, že tam môže ísť. Chodili tam častejšie,

potom zistili, že sú tam peniaze a začalo sa kradnúť. H. ponúkol L. a A. brigádu tam, v tom dome u poškodeného. Nieкто im musel povedať, že tie peniaze tam boli, samé od seba to nevedeli, podľa nej im H. o tom povedal. Odkiaľ by A. a L. vedeli, že tam tie peniaze sú... A. a L. tam začali chodiť v lete, v polovici júla a skončilo to na konci augusta 2020. V tomto čase bola partnerka s L. a chodila tam za ňou, aj tam prespávala. Dozvedela sa to tak, že tam prišla a oni mali väčšiu hodnotu peňazí pri sebe, L. jej to potom povedala. Povedala jej, že má brigádu, že tam chodí pracovať a ošetrovať mu dekubit. Delili si to všetci medzi sebou, pokiaľ to až tak nekradli. Ten pán im dal napr. 50,- eur a potom si to delili medzi sebou, napr. 20, ten 10 a podobne. Potom boli tie sumy čoraz väčšie. Ako ich mal na to H. naviesť nevedela, ona pri týchto záležitostiach nebola. H. začal posilať také SMS-ky, že ona mala tie peniaze, čo nie je pravda a celé sa to snažil zvaliť na nich. Raz chcel z toho obviniť ju, potom A., potom L., nevedel proste ako sa z toho vymotať. Nerozprávala sa s L. o tom, ako vlastne zistili, kde má poškodený peniaze. Oni hovorili, že to má rozdelené v obálkach, viac nevedela. Bolo to tak, že H. im asi povedal o tých obálkach, oni zistili kde sú tie obálky a postupne ich začali brať. Nikdy nie naraz, ale postupne, L. mal raz 100,- eur, raz mala 200,-eur. Ona pri delení nebola. Oni boli stále v kontakte, keďže tam aj spolu chodili. V prvej výpovedi síce uviedla, že A. zobrala 7.500-eur, ale to vedela od L., potom keď sa rozprávala s A., tak povedala, že to bolo menej ako 7.500-eur (boli spolu aj na izbe aj v jednom RC). L. uviedla, že zobrala 2.500,- eur. L. minula svoje peniaze tak, že trávili spolu čas, tak ich proste minuli. Boli na hoteli, chodili sa von najesť, nakúpili si oblečenie. Dokopy mohli s L. minúť tých 2.000,- eur, tou sumou si bola istá. Čo urobila so svojimi peniazmi A. nevedela, boli spolu v Bory Mall, ale nekúpila si z toho moc. Na otázku, či sa L. alebo A. báli obžalovaného F. uviedla, že má pocit, že možno aj trochu áno, ale nie je si tým istá. Po tých SMS-kách, tam už bol náznak strachu, že sa to všetko prevalí a hodí to nich, ale že by tam bol strach, že by ich fyzicky napadol, tak to nie. K poškodenému chodili pod tým, že mu tam idú ošetrovať nohu, upratať a H. mu tam robil niečo vonku. Všetko, čo vypovedala vie len od L. a A., ona nikdy nebola v tom dome.

Z textovej komunikácie cez Facebook medzi obžalovaným H. F. a L. Q. súd zistil, že obžalovaný napísal L. Q., textovú správu v znení „ceho si ma nezradila sak si zobrala penaze L. fsetky rozumies 25 tisíc ocem to trepes furt nezradila dopice jaj nedaj boze ze ta chytim doruk ti vypravam ti si jedna kurva vyjebana skurvena co si mislis ze sem jebnuty ti koki ti sami dostanes do roky davala si to na susuka aon to nespravyl ale ty more stvojou kurvou ona mala peniaze skovane nohavickach sak pockaj“. L. Q. následne obžalovanému napísala textovú správu v znení: „Ty si myslíš že ja sa ťa zlaknem máš smolu ja sa ťa nebojím lebo za mnou sú tiež ľudia a tieto správy ukážem policajtom.“

Z odpovede na dožiadanie hotela Devín súd zistil, že osoba menom L. Q. bola v hoteli Devín ubytovaná v termíne 06.-07.08.2020 na jednu noc. Celkový účet bol 88,40 eur platený v hotovosti.

Z odpovede na dožiadanie spoločnosti West club s.r.o. zo dňa 05.10.2020 súd zistil, že obvinená L. Q. bola v hoteli WEST v Bratislave ubytovaná dňa 08.08.2020 a dňa 09.08.2022. Z daňových dokladov vyplýva, že celkový účet bol dňa 08.08.2020 54,80 eur platený v hotovosti a dňa 09.08.2020 v sume 56,50 eur platený v hotovosti.

Zo správy reedukačného centra v K. zo dňa 12.01.2021 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Malacky pod sp.zn. 9P/65/2019 zo dňa 19.08.2019 bola obvinenej ml. A. Q. nariadená ústavná starostlivosť v RC K.. V školskom roku 2020/2021 bola žiačkou 1. ročníka Odborného učilišťa zriadeného pri Reedukačnom centre K., v učebnom odbore: Opatrovateľská starostlivosť v zariadeniach sociálnej starostlivosti. Počas umiestnenia v zariadení dosahovala veľmi dobre vyučovacie výsledky. Plnenie školských povinností bolo na vysokej úrovni. Je poriadkumilovná a o zverené školské potreby ako aj svoje veci sa starala. Jej správanie bolo na primeranej úrovni. V škole sa nedopúšťala disciplinárnych priestupkov. Je priateľskej povahy, je schopná pomáhať svojim spolužiackam. Má záujem aj o mimoškolskú činnosť. Počas pobytu v RC je viditeľné zlepšenie v správaní, prispôsobila sa režimu v zariadení. Vnútorňý poriadok zariadenia dodržiava, nedodržiavanie vnútorného poriadku je u obvinenej k len minimálne, voči zamestnancom sa správa s rešpektom. Ide o disharmonicky sa vyvíjajúcu osobnosť, vo vývine, s maladaptívnymi poruchami správania, ľahko zneužiteľnú so zníženou rozpoznávacou schopnosťou. Psychosociálny vývin je nerovnomerný, prítomná nezrelosť v sociálnej a emocionálnej rovine. Myslenie koherentné, obsahovo simplexnejšie. Obvinená sa v RC nenachádza od septembra 2022, kedy dovŕšila 18 rokov.

Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchali obžalovaná ml. A. Q. a obžalovaný H. F..

Obžalovaná ml. A. Q. sa k spáchaniu skutku v tom rozsahu, že poškodenému odcudzila finančnú hotovosť minimálne vo výške 1.000,- eur priznala, pričom o pravdivosti jej priznania svedčia aj výpovede svedkýň L. Q. a F. Q.. Peniaze vzala poškodenému dvakrát z obálky zo zásuvky obývačkovej steny. Obhajoba argumentovala tým, že obžalovaná konala pod hrubým nátlakom a strachom o svoju osobu, aj o svojich blízkych, plnila len úlohy, ktoré jej zadal obžalovaný, ktorý využíval jej sociálny status a rozumové schopnosti. Súd v tejto súvislosti uvádza, že tvrdeniam obžalovanej, že keď nechcela ísť do domu kradnúť, obžalovaný F. sa jej začal vyhrážať, že podpáli jej rodinu a že mala z neho strach, súd neveril a považoval ich za účelové s cieľom preniesť zodpovednosť za svoje konanie na obžalovaného F., s ktorým bola po začatí trestného stíhania v konflikte. K vierohodnosti výpovede obžalovanej na hlavnom pojednávaní neprispelo jej vyjadrenie, že nevie o tom, či aj L. brala peniaze poškodenému zo zásuvky, keď v prípravnom konaní uviedla, že L. Q. poškodenému zobrala peniaze ten posledný deň, keď poškodený zistil čo sa deje. Taktiež viac krát vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že obžalovaný F. jej povedal, kde presne peniaze sú a že tam je 25.000,- eur, pričom v prípravnom konaní aj napriek viacerým položeným otázkam celkovú sumu, ktorá mala byť uložená v zásuvke poškodeného, špecifikovať nevedela. Vzhľadom na uvedené bolo nutné vyhodnotiť, ktorú časť výpovede obžalovanej Q. možno hodnotiť ako dôveryhodnú a ktorú časť výpovede je potrebné považovať za účelovú, ako prameň jej obhajoby. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v lete 2020 si obžalovaná so svojou sestrou L. Q. hľadali brigádu, lebo potrebovali peniaze, obžalovanej ml. A. Q. práca na záhrade nevyhovovala, a preto keď jej obžalovaný F. predostrel možnosť jednoduchého a rýchleho nadobudnutia finančných prostriedkov, obžalovaná ju využila. Obžalovaná pracovala u poškodeného dobrovoľne a iba pár dní, následne brigádu ukončila z vlastnej vôle, jej tvrdenia o tom že sa obžalovaného F. bála a konala iba kvôli jeho vyhrážkam sú s poukazom na uvedené absolútne nelogické a nedôveryhodné. Navyše obžalovaná si prerozdelené peniaze dobrovoľne ponechala, k skutku sa dobrovoľne nepriznala a na brigádu, resp. za obžalovaným F. prišla aj na ďalší deň a odcudzila ešte vyššiu sumu finančných prostriedkov. Taktiež nevierohodne vyznieva tvrdenie, že obžalovaný jej chcel dať nasilu pervitín, pričom v čase skutku drogy neužívala, v prípade že by sa obžalovaného bála a konala iba na základe jeho pokynov (pod hrubým nátlakom), bolo by logické aby drogu užíla. Z vyjadrení, resp. konaní obžalovanej ml. A. Q. súd nenadobudol presvedčenie, že by sa obžalovaného F. bála. Práve naopak obžalovaná bola, napriek tomu že sedela vedľa obžalovaného v pojednávacej miestnosti bezprostredná, v priebehu pojednávania sa viackrát usmiala, na základe čoho jej vyjadrenia považoval súd za účelové a nepravdivé. V konaní bolo naopak z výpovede svedkyne F. Q., preukázané, že vyhrážky zo strany obžalovaného začali až po tom, čo si poškodený všimol chýbajúce peniaze, pričom mali primárne strach z trestného stíhania, ktorým im obžalovaný F. hrozil a nie z toho, že by ich fyzicky napadol. Toto potvrdila aj svedkyňa L. Q., keď uviedla, že počas brigády mala pocit, že obžalovaná Q. a obžalovaný F. sú kamaráti a obžalovaný F. sa im začal vyhrážať po tom ako to celé prasklo. Súd preto považoval za omnoho vierohodnejšie, že svedkyňu zlákala vízia jednoduchého a rýchleho zárobku a nekonala pod nátlakom obžalovaného.

Obžalovaný H. F. poprel spáchanie skutku. Uviedol, že o odcudzení peňazí u poškodeného sa dozvedel, až keď mu raz večer zavolať sám poškodený. On sa o krádeži peňazí s L. Q. a obžalovanou A. Q. nebavil. A. sa nevyhrážal. Poškodený mal okolo 80 rokov, v živote by si nedovolil u neho ani sirku zobrať. On pracoval vonku na záhrade a do domu poškodeného nevchádzal.

Súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného F., pokiaľ uviedol, že on poškodenému peniaze sám, resp. spoločne s A. a L. Q., ako nedôveryhodnú a účelovú, s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Vina obžalovaného H. F. bola preukázaná najmä výpoveďami obžalovanej A. Q. a svedkyne L. Q., ktoré napriek tomu že nemajú navzájom dobrý vzťah, zhodne označili obžalovaného za osobu, ktorá ich na existenciu finančnej hotovosti upozornila, povedala im kde sú peniaze odložené a s ktorou si peniaze následne rozdelili. Bol to práve obžalovaný F., ktorý u poškodeného vypomáhal približne 2 a pol mesiaca a mal tak možnosť oboznámiť sa jednak s pomermi poškodeného, jeho finančnou situáciou ako aj s pomermi v jeho domácnosti. Aj napriek tomu, že obžalovaný pracoval u poškodeného primárne na záhrade, mal možnosť takmer každodenne sledovať činnosti poškodeného, preberal od neho finančnú hotovosť za vykonané práce a mal vedomosť odkiaľ si chodí tieto peniaze vyberať. Obžalovaná ml.

A. Q. a L. Q. pracovali u poškodeného na záhrade, resp. v dome iba niekoľko dní a za tento čas sa im podarila odcudziť pomerne veľká suma peňazí, pričom vzhľadom na ich mentálnu výbavu a vek je zrejmé, že im o existencii peňazí musel niekto znáť pomerov u poškodeného povedať a upozorniť ich na príležitosť, kedy by bolo možné krádež vykonať, tak aby si to poškodený nevšimol. Obžalovaný F. organizoval práce prebiehajúce v dome poškodeného, zadeloval úlohy, komunikoval s poškodeným, preberal od neho peniaze a tieto distribuoval ďalej pre ďalších brigádnikov. Vzhľadom na uvedené je nelogické tvrdenie obžalovaného F., že obžalovanú A. Q. našiel u poškodeného doma vnútri spolu s L. Q., pričom A. mala vysávať a L. mu obväzovala nohu, pričom tieto činnosti mali vykonávať z vlastnej iniciatívy. Obžalovaný F. mal vedomosti o zranení poškodeného, že potrebuje ošetrenie, na čo upozornil L. Q., ktorá mala tak zámienku dostať sa do domu poškodeného a odlákať jeho pozornosť.

Na druhej strane súd považoval tvrdenia obžalovanej ml. A. Q. a svedkyne L. Q. o tom že nechceli kraďnúť, obžalovaného F. sa báli a robili to iba na základe vyhrážok obžalovaného F., resp. pod vplyvom drog ktoré im obžalovaný dal za účelové s cieľom preniesť zodpovednosť za ich konanie na obžalovaného. Vzhľadom na nepresvedčivú výpoveď svedkyne L. Q. bolo nutné vyhodnotiť ktorej časti výpovede možno uveriť a ktorú časť výpovede je potrebné považovať za nepravdivú s cieľom očierniť obžalovaného, s ktorým bola po začatí trestného stíhania v očividnom konflikte. Pokiaľ svedkyňa L. Q. uviedla, že obžalovaný F. jej dával pervitín, najprv jej ho dal do alkoholu, takže o tom nevedela a až potom keď začala cítiť závislosť, brala drogy dobrovoľne, obžalovaný jej ich nedával zadarmo chcel od nej sex a aby ukradla peniaze poškodenému, súd dospel k záveru, že tieto tvrdenia nezodpovedajú zisteným skutočnostiam. Svedkyňa vo výpovedi uviedla, že v súčasnosti nie je drogovu závislá, ale bude chodiť doktorke na protitoxikomanické liečenie, vzhľadom na to že u nej bola zistená závislosť od metanfetamínu ťažkého stupňa. Svedkyňa L. Q. užívala metanfetamín dlhodobo a aj predtým ako bola na brigáde u poškodeného. U poškodeného pracovala iba niekoľko dní a je preto vylúčené, aby za takú krátku dobu mohlo dôjsť k rozvinutiu ťažkej závislosti. V textovej komunikácii na Facebooku svedkyňa L. Q. navyše obžalovanému F. výslovne napísala „ja sa ťa nebojím“. Svedkyňa L. Q. v tom čase bola napriek jej vyučeniu nezamestnaná, potrebovala peniaze a zháňala si brigádu, preto omnoho pravdepodobnejšia sa javí verzia, že svedkyňu zlákala vízia jednoduchého a rýchleho zárobku a nekonala pod nátlakom obžalovaného, keď pridelené peniaze minula po obchodoch a po hoteloch. Jej tvrdenie, že na krádež ju mal nahovoriť obžalovaný F., resp. že jej mal dávať drogy aby kraďla súd preto klasifikoval ako účelovú. Taktiež vyjadrenia obžalovanej ml. A. Q., že sa obžalovaného F. bála a konala iba na základe vyhrážok obžalovaného F., neboli v konaní žiadnym spôsobom preukázané, pričom s poukazom na vyššie odôvodnené a na výpovede svedkov súd tieto vyhodnotil ako účelové. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovaný F. obžalovanú A. Q. a L. Q. k spáchaniu skutku nijakým spôsobom nedonútil a ich primárnou motiváciou k spáchaniu skutku bolo jednoduché a rýchle finančné obohatenie.

V konaní sa nepodarilo preukázať, že by spoločným, resp. samostatným konaním obžalovaných ml. A. Q., H. F. a odsúdenej L. Q. došlo k odcudzeniu finančnej čiastky vo výške 25.000,- eur. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že už existencia finančnej hotovosti poškodeného v tejto výške bola, vzhľadom na zmätočnú a nekonzistentnú výpoveď poškodeného sporná. O to väčšie pochybnosti mal súd o tom, že by takúto finančnú čiastku mali odcudziť obžalovaní. Výpovede poškodeného F. F. zo dňa 11.08.2020 a 08.04.2021 si navzájom odporovali, keď v prvej výpovedi prítomnosť A. a L. Q. poprel, v druhej výpovedi uviedol, že boli u neho jedenkrát asi 2 hodiny. Navyše vo výpovedi krátko po skutku označil osobu, ktorá mala spáchanie trestného činu nahlásiť na políciu menom F. H., v neskoršej výpovedi hovorí o H. F.. V prvej výpovedi uviedol, že si peniaze v zásuvke kontroloval deň pred tým ako mu mali zmiznúť, v druhej výpovedi mal za to, že si ich kontroloval dva dni predtým. Krátko po skutku vypovedal, že mu zmizla celá obálka s peniazmi, odstupom času uviedol, že obálka v zásuvke zostala a peniaze zmizli. Poškodený sa navyše v oboch výpovediach vyjadroval zmätočne, mal problém odpovedať na položenú otázku, pletol si koruny s eurami a mená osôb. Poškodený v priebehu výpovede, začal spontánne vypovedať k inému trestnému činu (vlámanie do domu), na základe čoho je evidentné, že sa mu jednotlivé udalosti navzájom mýlili. Poškodený sa aj po položení konkrétnych otázok často nevyjadril priamo k predmetu trestného konania, ale začal rozprávať o iných udalostiach z jeho života (ako mu zarastený muž zvonil a vošiel do domu). Poškodený si odstupom času ani nepamätal, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku, keď uviedol, že ku spáchaniu skutku došlo v októbri 2020. Poškodený zároveň zmätočne pri opise činnosti L. Q. u neho v domácnosti uviedol, že peniaze mal položené v modrej obálke na stole, následne povedal, že peniaze boli v sekretári v zásuvke v obývačke. Výpovede poškodeného sa vyznačujú značnými nedostatkami z hľadiska logiky,

zrozumiteľnosti a presvedčivosti. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať dôkazy v prospech obžalovaných a nie naopak. Okrem výpovede poškodeného neexistuje žiadny iný priamy, či nepriamy relevantný dôkaz o tom, že by mu bola odcudzená finančná hotovosť vo výške 25.000,- eur, resp. že by mal finančnú hotovosť v tejto výške odloženú v zásuvke. Pokiaľ obžalovaná ml. A. Q. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že F. jej povedal, kde presne peniaze sú a že tam je 25.000,- eur, súd považoval toto tvrdenie obžalovanej za účelové, s cieľom preniesť väčší podiel viny na obžalovaného F. a mal za to, že o výške tejto sumy sa dozvedela až v priebehu trestného konania na základe vyčíslenia poškodeného, ktorý políciou nahlásil túto sumu. Obžalovaná ml. A. Q. túto celkovú sumu napriek viacerým výsluchom v priebehu prípravného konania ani raz nespomenula, navyše aj svedkyňa L. Q. spochybnila, že by bolo obálke 25.000,- eur, keď uviedla, že toľko peňazí tam určite nebolo.

Pokiaľ ide o výšku odcudzenej finančnej hotovosti v tomto smere súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru, ktorá konštatuje, že základné zásady trestného konania vyžadujú, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o vlastné konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. aby vinu obžalovaných vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch. Nakoľko nebolo v konaní možné bezpečne určiť, akú konkrétnu sumu obžalovaní spoločne, resp. každý samostatne poškodenému odcudzili súd musel vychádzať iba zo sumy, ktorá bola v konaní jednoznačne preukázaná a ktorá bola pre obžalovaných priaznivejšia. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je nutné s použitím zásady „in dubio pro reo“ rozhodnúť v prospech obžalovaných a uznať ich vinnými len z tej časti obžaloby, ktorá bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Súd nekonštatuje, že obžalovaní nekonali tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby, ale súd konštatuje, že ich konanie nebolo v obžalobe uvedenom rozsahu mimo rozumné pochybnosti preukázané a preto súd pristúpil aj k zmene skutkovej vety obžaloby. Čo sa týka prvej časti skutkovej vety, v zmysle ktorej obžalovaná ml. A. Q. po vzájomnej dohode s obžalovaným H. F. spolu s L. Q., z priestorov rodinného domu, z obývacej miestnosti postupne odcudzili v priebehu viacerých dní, finančnú hotovosť v celkovej výške najmenej 1.000,- eur a to tak, že obžalovaná ml. A. Q. z vnútorných priestorov domu, z obálky odcudzila finančnú hotovosť najmenej 400,- eur a 600,- eur, pričom túto finančnú hotovosť následne odovzdala obžalovanému H. F. a tento ju rozdelil medzi obvinených a L. Q., obžalovaná sa ku skutku v tomto rozsahu, že z toho mala 1.000,- eur priznať. V konaní pred súdom nebol vo vzťahu k výške odcudzených finančných prostriedkov produkovaný žiaden iný dôkaz, z ktorého by mohol súd ustáliť výšku finančnej hotovosti, ktorá bola poškodenému v tomto štádiu odcudzená, resp. ktorá by bola rozdelená medzi obžalovaného F. a L. Q.. Na uznanie viny obžalovaných z krádeže vyššej sumy by boli takéto ďalšie dôkazy nevyhnutne nutné. Vo vzťahu k druhej časti skutkovej vety, v zmysle ktorej obžalovaný H. F. spolu s L. Q. po vzájomnej dohode z priestorov rodinného domu poškodeného, postupne odcudzili v priebehu viacerých dní, finančnú hotovosť v celkovej výške najmenej 2.500,- eur, a to tak, že L. Q. odcudzila z tmavomodrej obálky zo zásuvky skrine finančnú hotovosť, ktorú si schovala a odniesla von z priestorov domu, následne po dohode sa stretla s obžalovaným H. F. a rozdelili si odcudzenú sumu, súd jednak uvádza, že v konaní pred súdom nebol produkovaný taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovanej ml. A. Q. zo spáchania v tejto časti žalovaného skutku, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovanej nepripustili. Z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, že by v čase spáchania skutku mala obžalovaná ml. A. Q. čo i len vedomosť o tom, že jej sestra obdobným spôsobom odcudzila z obývacej skrine poškodeného finančnú hotovosť a taktiež neboli produkované žiadne dôkazy preukazujúce, že sa na tejto časti skutku akýmkoľvek spôsobom podieľala. Túto skutočnosť poprela nielen samotná obžalovaná, ale potvrdila ju aj svedkyňa L. Q., ktorá uviedla, že sestra A. nebola pri nej, keď brala peniaze, spočiatku sa o krádežiach nebavili, až neskôr keď bola pod vplyvom drog jej povedala, že bola kradnúť a oni dve navzájom si peniaze nedelili. Nedokázaná vina má v danom prípade pre obžalovanú ml. A. Q. rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina. Výšku finančnej hotovosti, ktorú odcudzili spoločným konaním obžalovaný H. F. a L. Q. súd ustálil vo výške minimálne 2.500,- eur a to na základe výpovede svedkyne F. Q., ktorej túto informáciu v tom čase zdedila L. Q., a ktorá finančné prostriedky spolu s ňou v tom čase minula, keď boli spolu na hoteli, chodili sa von najesť a nakúpili si oblečenie. V konaní pred súdom nebol vo vzťahu k výške odcudzených finančných prostriedkov produkovaný žiaden iný dôkaz, z ktorého by mohol súd ustáliť výšku finančnej hotovosti, ktorá bola poškodenému v tomto štádiu odcudzená, resp. ktorú si obžalovaný F. nechal. L. Q. si na presnú sumu, ktorú odcudzila poškodenému nepamätala uviedla iba, že F. zostalo viac peňazí ako jej. Na uznanie viny obžalovaného F. z krádeže vyššej sumy by boli takéto ďalšie dôkazy nevyhnutne nutné. Súd v zmysle zistených skutočností upravil skutkovú vetu obžaloby tak, aby zodpovedala záverom vykonaného dokazovania.

Po objektívnej stránke obžalovaná ml. A. Q. naplnila znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keď si spoločným konaním s obžalovaným F. prisvojila cudziu vec (finančnú hotovosť minimálne vo výške 1.000,- eur) tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu (dosahujúcu výšku presahujúcu 266,- eur) a taký čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobu staršiu ako šesťdesiat rokov -poškodený mal v čase spáchania skutku 80 rokov). Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovanej ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia, pretože obžalovaná v priamom úmysle odňala veci z vecnej dispozície poškodeného, bez jeho súhlasu, s úmyslom nakladať s nimi ako s vlastnými, teda skutočnému vlastníkovi znemožnil dispozíciu s jeho vecami.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovanej, že ona poškodeného nevnímala ako osobu vyššieho veku a jej konanie nesmerovalo s úmyslom odcudziť poškodenému ako osobe vyššieho veku peniaze, keď vo výsluchu uviedla, že v prípade osoby poškodeného ide o takého staršieho pána, asi 50 ročného, súd tieto tvrdenia obžalovanej považoval za účelové, s cieľom dosiahnutia miernejšej právnej kvalifikácie. V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin. (R 117/2014). Poškodený mal v čase spáchania skutku 80 rokov, horšie počul, jeho komunikácia bola nekonzistentná, bolo možné ho ľahko ovplyvniť, v čase skutku mal zdravotné problémy -mal poranenú nohu, ktorú mu L. Q. ošetrovala a potreboval pomoc s prácami v dome a na záhrade. Z uvedených skutočností je zrejmé, že aj napriek nízkemu veku obžalovanej si táto musela byť vedomá, že poškodený je osobou vyššieho veku. Pri osobe poškodeného sa nejednalo o dobre vyzerajúceho šesťdesiatnika, ale o evidentne staršiu osobu, pričom aj jeho vystupovanie a správanie bolo zodpovedajúce veku. Obžalovaný F. ako aj svedkyňa L. Q., ktorí s poškodeným prišli do kontaktu obdobne ako obžalovaná sa vo svojich výpovediach zhodli na tej skutočnosti, že poškodený bol dosť starší -od 65 rokov vyššie, resp. okolo 80 rokov. Obžalovaná navyše vo svojej výpovedi uviedla, že „obžalovaný F., jej o ňom hovoril, že má veľmi veľa peňazí, že mu musí tých 25.000,- eur vziať, že poškodený aj tak čoskoro zomrie“. Pokiaľ dostala obžalovaná takúto informáciu od obžalovaného F., bez ohľadu na to, či si výzor a pomery poškodeného všimla, muselo jej byť zrejmé, že sa jedná o osobu v pokročilom veku. Súd dospel k presvedčeniu, že práve vek poškodeného, ktorý v dôsledku svojho veku nebol dostatočne všímavý, bolo ľahké odvieť jeho pozornosť, nevedel sa na dianie okolo seba sústrediť, potreboval ošetrovanie nohy a bolo možné očakávať menší odpor, podporil rozhodnutie obžalovanej spáchať trestný čin. Svojím konaním teda obžalovaná naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu - zločinu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom súd pristúpil k zmene právnej kvalifikácie v prospech obžalovanej, keďže sa v konaní nepodarilo preukázať, že by svojím konaním spôsobila väčšiu škodu.

Po objektívnej stránke obžalovaný F. naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keď si spoločným konaním prisvojil cudziu vec (finančnú hotovosť minimálne vo výške 3.500,- eur) tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu (dosahujúcu výšku presahujúcu 2.660,- eur) a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobu staršiu ako šesťdesiat rokov -poškodený mal v čase spáchania skutku 80 rokov). Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia, pretože obžalovaný v priamom úmysle odňal veci z vecnej dispozície poškodeného, bez jeho súhlasu, s úmyslom nakladať s nimi ako s vlastnými, teda skutočnému vlastníkovi znemožnil dispozíciu s jeho vecami. Obžalovaný si bol vedomý, že poškodený je osobou vyššieho veku (uviedol, že poškodený mal okolo 80 rokov a bol starší pán) a táto okolnosť podporila rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin. Svojím konaním teda obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu - zločinu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu

krádeže podľa zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanej ml. A. Q. súd vychádzal z ustanovení § 97 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanej vychádzal zo závažnosti zločinu, z ktorého bola uznaná vinnou, a ktorý určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí od 3 do 10 rokov. Vzhľadom na to, že voči obžalovanej ml. A. Q. sa trestné stíhanie viedlo ako proti mladistvej (§ 94 ods. 1 Trestného zákona), pri ukladaní trestu súd aplikoval § 117 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu, v danom prípade v rozpätí 18 mesiacov do 5 rokov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu za tento skutok súd prihliadol na prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti. Obžalovanej A. Q. poľahčovalo, že pred spáchaním skutku viedla riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona). Zároveň súd nezistil žiadnu prítiažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona, čo malo za následok, že trestná sadzba sa individuálne upravovala v prospech obžalovanej v zmysle kritéria § 38 odsek 3 Trestného zákona, t. j. zníženie hornej hranice ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prejednávanom prípade to znamenalo, že trestná sadzba u obžalovanej bola určená podľa zákonných ustanovení v rozmedzí od 18 mesiacov do 46 mesiacov.

Pokiaľ obhajca obžalovanej navrhol, aby súd upustil od potrestania obžalovanej, súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovanej a ochranu spoločnosti nebude stačiť len prejednanie veci pred súdom. Upustiť od potrestania mladistvého možno v zmysle § 98 a 99 Trestného zákona iba v prípade spáchania prečinu, pričom súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania zločinu krádeže. Upustenie od potrestania tak v prípade obžalovanej mladistvej A. Q. neprichádzalo do úvahy. Súčasne súd zohľadnil osobu obžalovanej a všetky okolnosti prípadu - najmä postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, keď súd nenadobudol presvedčenie, že by obžalovaná spáchanie trestného činu ľutovala a v neposlednom rade skutočnosť, že čin bol spáchaný na staršej osobe, ktorá bola značne zmätená a nebola schopná vnímať všetky okolnosti skutku a účinne sa brániť. Obžalovaná na otázku od svojho obhajcu, či spáchanie skutku ľutuje, odpovedala strohým- áno, iným spôsobom však spontánne ľútosť nevyjadrila a ani z jej ostatných vyjadrení, resp. konaní súd nenadobudol presvedčenie, že by spáchanie trestného činu ľutovala. Práve naopak obžalovaná sa v priebehu pojednávania viackrát (napr. pri čítaní výpovede svedkov) zasmiala, na základe čoho jej vyjadrenia o tom, že skutok ľutuje, resp. že konala iba na základe vyhrážok obžalovaného F., považoval súd za účelové a nepravdivé. V nadväznosti na uvedené súd dospel k záveru, že na obžalovanú je potrebné pôsobiť podmiennečným trestom odňatia slobody, aby obžalovaná preukázala, že v ďalšom období už je schopná a ochotná viesť riadny život, pričom v prípade vedenia riadneho života obžalovanou v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nebude nič brániť rozhodnúť o jej osvedčení sa, a teda nič nebude brániť hľadieť na obžalovanú, ako keby nebola odsúdená. Súd nadobudol presvedčenie, že u obžalovanej bude účel trestu splnený aj uložením trestu odňatia slobody pri samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby o výmere 18 mesiacov, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Súd má zato, že takto uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovanej, ako aj zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému F. súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému F. vychádzal zo závažnosti zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, a ktorý určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí od 3

do 10 rokov. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti podľa § 36, § 37 Trestného zákona, súd preto trestnú sadzbu neupravoval.

S poukazom na uvedené skutočnosti, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného F. a doterajší spôsob života, má súd za to, že pre preventívny a výchovný účel trestu v danom prípade postačuje aj trest, ktorý nie je spojený s nepodmienečným odňatím slobody. Obžalovaný bol naposledy súdne trestaný v roku 2004, pričom sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a dlhodobo pred spáchaním skutku viedol riadny život. Súd zároveň dodáva, že od spáchaného skutku uplynula už pomerne dlhá doba na ktorej plynutie nemalo konanie obžalovaného žiadny podstatný vplyv, pričom počas tejto doby sa obžalovaný nedopustil žiadneho ďalšieho protiprávneho konania. Súd nadobudol presvedčenie, že u obžalovaného bude účel trestu splnený aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby o výmere 3 rokov, ktorého výkon podmienenečne odložil pri určení prísnej skúšobnej doby 4 roky, pričom na zosilnenie účelu trestu zároveň súd uložil obžalovanému jednak probačný dohľad počas celej skúšobnej doby, ako i povinnosť spočívajúcu v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Súd je toho názoru, že tento prísny podmienenečný trest odňatia slobody bude dostatočný na to, aby obžalovaný preukázal, že v danom prípade išlo o výnimočný skrat v jeho živote, ktorý sa už nebude opakovať. Súd má zato, že takto uložený trest postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Poškodený F. F. si v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 08.04.2021 vo výške 25.000,- eur. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, súd dospel k záveru, že v konaní sa podarilo preukázať iba vznik škody vo výške 1.000,- eur v príčinnej súvislosti s konaním obžalovanej ml. A. Q. a obžalovaného H. F. a vznik škody vo výške 2.500,- eur v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného H. F.. Vo zvyšnej časti súd preto odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.